







## Ett Imperiums uppgång och fall

När Tomas Andersson Wij var 14 intervjuade han Thåström och Per Hägglund för ungdomsprogrammet Tvärnit i P3. Nu ses de igen, 30 år senare, för att prata om 80-talets största svenska band. Om vänskap, storslatsvansinne och allt som hände sen.

Kexfabriken på Åsögatan i Stockholm, november 2016. Jag tändar smålampor och stearinljus i min arbetslokal, ställer flasköl och chips på soffbordet. Thåström kränger av sig skinnjackan och går fram till flygeln, böjer sig över den och slår ner ett ackord. Per Hägglund, en gång keyboardist i Imperiet, idag Thåströms manager, sätter sig på en mjuk snurrpall. Klockan är inte ens sex men det är beckmörkt ute på bakgården. Gardinerna fördragna. Jag sätter mig bredvid Thåström i den röda soffan.

**Thåström:** Okej, tillbaka i tiden... Gode gud... Var ska vi börja?

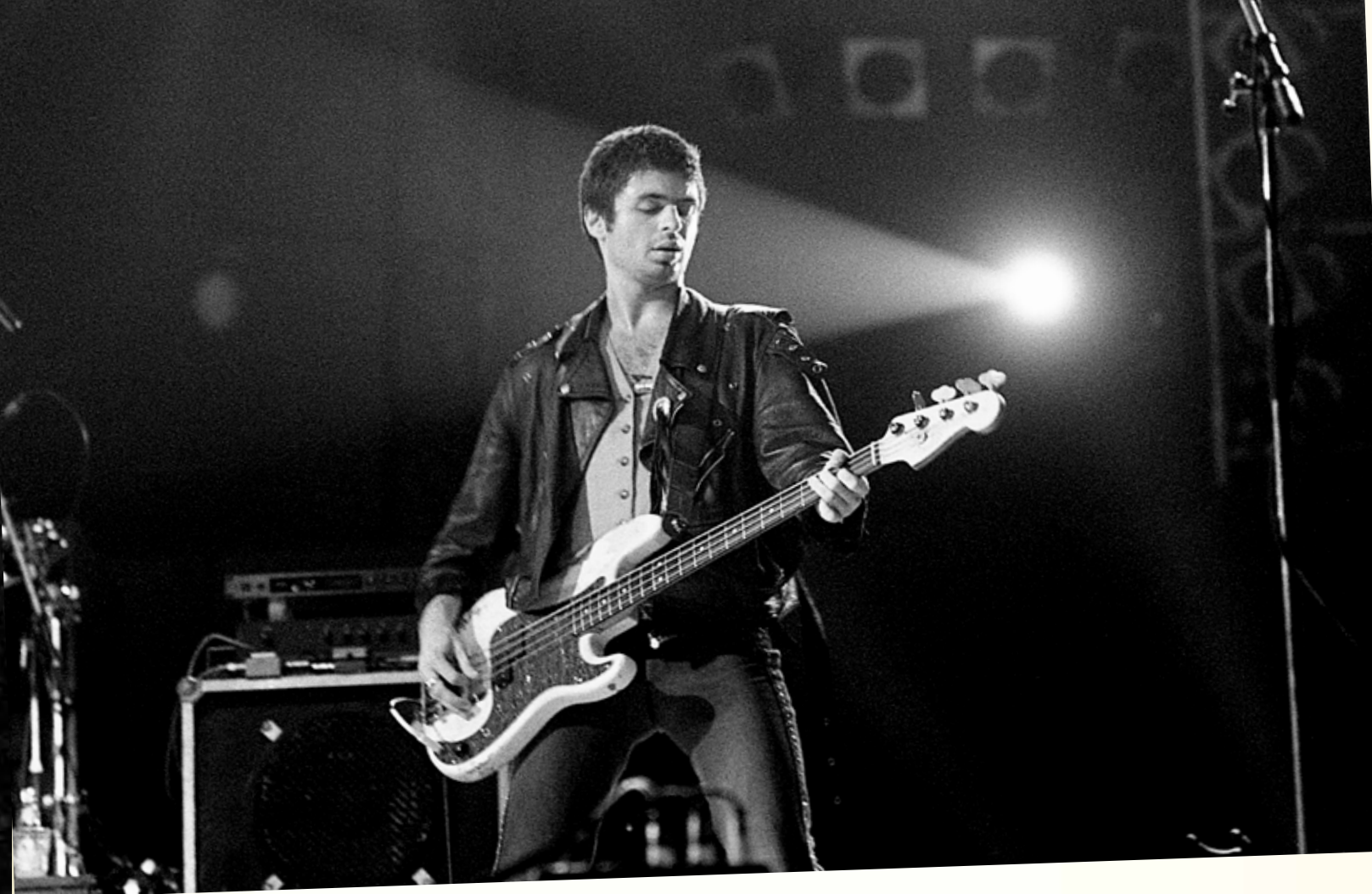
Vi ska börja 1983.

Sveriges regering har gett klartecken till landets största industriprojekt genom tiderna, byggandet av stridsflygplanet Jas 39 Gripen. Björn Borg dra sig tillbaka från tennis. Coca-Cola Light introduceras i Sverige och Carola tar hem svenska Melodifestivalen med *Främling*. Vi debatterar löntagarfonder och Margaret Thatcher vinner stort i England, stärkt av krigssegern på Falklandsöarna. AIDS skördar sitt första svenska offer.

Thåström är 26 år. Självs är jag elva och står med Erik, trummisen i mitt band, vid Konsums tidningshylla i Fruängens centrum. Vi bläddrar i varsitt







ex av Okej. ”Hörni grabbar, ni kan inte stå och tjuvläsa tidningar!” ropar den finska kassörskan. Jag ställer tillbaka tidningen på hyllan och kör ner händerna i byxfickorna. ”Men fan, har du sett? säger Erik och håller upp tidningen: ”Ebba har splittrats!”

Det står att Ebba Grön har skickat ett pressmeddelande. Vi har luddiga idéer om vad det är för något. Men det står i meddelandet att de tröttnat på att vara popidoler. Tänk att man kan tröttna på nåt sånt. Vi stirrar på bilden på Thåström, Gurra, Fjodor och Stry och låter orden sjunka in. Ebba avslutar med orden: ”Kampen går vidare!”

Någon månad senare sitter Per Hägglund och hans flickvän Anna på ett SAS-plan från Calcutta till Stockholm och bläddrar i Dagens Nyheter. De har rest runt i Indien och Nepal och inte läst en svensk tidning på fyra månader.



EX MLR 35 SID B

EX ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ IMP FRED DEMO

EX IMPERIET MLR MZ 5

EX IMPERIET - FRED LÅNG VERSION + I-MIX + KORT

EX IMPERIET VARGEN MLR MZ 7 + ~~IMP~~

EX IMP. MLR MZ-04 A+B

EX IMPERIET / BOSSAN; ALLA DÄRARS DAG

ASF ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ IMPERIET JULSINGEL - 8

EX IMPERIET MIXES

EX IMPERIET VILDA VÄRLDEN

EX IMPERIET GARAGEDISCO

ASF ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ IMPERIET

EX IMPERIET MIXES







Per Hägglund har börjat som roddare åt Ebba Grön. Han är en organiserad natur, ödmjuk och socialt smidig. Dessutom kan han spela sax. Han har gjort det med Grizzly, Madhouse och Reeperbahn. Med tiden får han avancera i Ebbas entourage, från backstageområdet upp på scen.

Per och Anna kommer fram till DN:s kulturdela och det är där de får syn på Thåström och Stry Terrarie. Under bilden: en recension av Imperiets första spelning på Kolingsborg. För första gången på fyra månader får Per Hägglund ett rejält, västerländskt stresspåslag. Vad i helvete? Han läser texten igen. Det är så här Per får reda på att Ebba Grön har splittrats och att Rymdimperiet, som är ett hobbyprojekt under Ebbas sista tid, live-debuterar under namnet Imperiet.

”Var fan har du varit? säger Gurra Ljungstedt när Per ringer. Du har ju varit borta skitlänge. Vi ska spela på Tekniska Högskolan på torsdag.”

Basisten Fjodor är den ende som inte har följt med i transformationen från Ebba Grön till Imperiet. Han ersätts av Christian Falk från Madhouse. Falk är son till en fransk konstnär och en svensk fotomodell, en hipster innan ordet finns, en stilsäker och kaxig kille som hängt på varenda rockklubb och musikfestival i Stockholm sen början av 70-talet och känner de man ska känna. Stry Terrarie från Malmö-banden Kriminella gitarrer och Garbochock, som varit en del av det sena Ebba Grön, kliver fram som låtskrivare och sångare vid sidan av Thåström.

**Thåström:** Det fanns mycket tryck och förväntningar på Ebba. Första Rymdimperiet-grejerna handlade mest om att få göra nåt annorlunda, nånting som var utanför ramarna. Stry hade en massa udda idéer.

**Hägglund:** Det var mycket maskiner.

**Thåström:** Mycket maskiner för att vara oss. Vi hade en sån där Linn-trummaskin. Jag minns de första grejerna mest som Strys verk, och jag tyckte de blev skitcoola. När vi sen blev Imperiet hade jag vaga idéer om



**AMPEX PRECISION MAGNETIC TAPE**

**sonet** Sonet Studios AB  
 Box 20702  
 S-102 20 Stockholm  
 Sweden  
 Sonet address: Östergatan 24  
 Tel: +46 (0) 84 77 00  
 Telex: 17010

Project: MVG      Title: MLR-35 A  
 Client: \_\_\_\_\_      Date: \_\_\_\_\_  
 Artist: IMPERIET      Date: \_\_\_\_\_  
 Master No: \_\_\_\_\_      CC No: \_\_\_\_\_

Side	Time	Time	Time
<u>Sid A</u>			
<u>RMERA</u>		<u>3:57</u>	
<u>TUSENTALS HÄNDER</u>		<u>4:11</u>	
<u>VITA FÄBERN</u>		<u>3:17</u>	
<u>SJUNG INTE FALSKT</u>		<u>3:03</u>	
<u>SILVER GULD OCH MISÄR</u>		<u>4:15</u>	

Type of tape: \_\_\_\_\_      Reel No: 1630      Date: 7/20/72/B-3

Tones: 1 kHz 10 kHz 100 kHz 0 VU      0 Wtts

<u>30</u>	IPS	Code	<u>AES</u>
<u>76</u>	OMS	Track	<u>2</u>







att det skulle vara rytmiskt och svängigt utan att jag egentligen visste hur man skulle få till det. Jag trodde det räckte med att lägga på lite congas. Jag var sprungen ur punken och fortfarande så kvar i den.

*Alltid rätt alltid rätt*, den första Imperiet-singeln, låter fortfarande fantastisk. Den har mer kraft, kärna och hitkvalitet än någon av låtarna på det kommande albumet Rasera. *Alltid rätt alltid rätt* hade blivit en given nyckellåt på LP:n men bandet är av åsikten att singlar och album är separata produkter. Så resonerade Ebba Grön och så resonerar Imperiet.

**Thåström:** Jag kan faktiskt fortfarande ligga och tänka på det ibland. Tänk om den låten hade varit med på plattan, tänk om vi hade haft med *Var é vargen* på Synd. Eller om vi hade mixat den där låten lite annorlunda.



Det är sånt man kan ligga och tänka på en olycklig kväll ... eller en lycklig kväll. Jag vet inte riktigt varför man gör det.

1983 har skivindustrin i Sverige fortfarande inte hunnit bli ett oljat kugg-hjul där skiva automatiskt följs av promotion och turné. Imperiet gör 17 spelningar innan *Alltid rätt alltid rätt* släpps och 30 spelningar innan utgivningen av Rasera. Bandet varvar folkparker med ungdomsgårdar. De bär sina egna instrument. Åker runt i livsfarliga turnébussar och gör usla dealer med arrangörerna. Bokningsbolag är Sammusik, tidigare Sam-ligan, proggbolaget där artisterna hjälps åt att boka varandras gig. Även Thåström får tjänstgöra på kontoret ute i Vaxholm.





**Thåström:** Jag tyckte det var ganska kul. Tror det var några medlemmar från Dag Vag som hängde där. Det var ett äventyr att åka till Vaxholm, det var ju långt bort. Och att träffa de människorna, det var cool. Men jag har inget minne av att jag någonsin ringde ett telefonsamtal till en arrangör. Kan tänka mig att de höll mig borta från telefonen, haha.

Två dagar efter Rasera-releasen har Sammusik bokat in Imperiet på Fittjagården i Norsborg, ett miljonprogramsområde söder om Stockholm. Det är den 23 september 1983 och bandet tar tunnelbanan till giget. Jens Petersson på musiktidningen Schlager följer med och dokumenterar hur Gurra, chockad över det höga priset, löser en biljett för 12,50.

”Vi har strulat i så många år. Det strulet vill man bespara publiken, och oss själva”, säger Gurra till Schlager.

Ändå har det kört ihop sig den här kvällen. Utan att Imperiet vet om det har arrangörerna, som går runt med armbindlar där det står ”Drogfritt Fittja” bokat på två förband och lovat dem att få använda huvudaktens ljudanläggning. Det är irriterad stämning, det konfereras och rings i telefoner. Christian Falk fyller i STIM-rapporten så att alla musiker ska få ersättning. Stry riggar sin keyboard och från korridoren hörs Haggglunds sax. Thåström sitter i ett hörn och försöker ta ut ackorden till Hoola Bandoola-låten *Inget förändras av sig själv*.

När Imperiet spelar är Gurras ansikte det mest uttryckslösa. Han slår koncentrerat och sammanbitet på trummorna, klädd i neutrala, bekväma kläder. Men när det kommer till ideologiska frågor är han den förste att bekänna färg. Gurra är med sina 31 år äldst i bandet, har pluggat på Universitetet och refererar gärna till böcker och film.

”Jag kommer från en kollektiv tradition, jag lever inte med några privata mål eller ambitioner. Jag vill behålla mina vänner, vill kämpa mot ordspråk som ”ensam är stark” och ”bra karl reder sig själv”. Jag skulle gärna leva som i det gamla bondesamhället. Det betyder inte att isolera sig och



sköta sig själv, men kanske är det ett sätt att få en rättvisare uppdelning i världen.”

Stry, som den här kvällen uppträder i ett par brallor så trasiga att pungen hänger ut på pianopallen, framstår som en skörare, mer grubblande typ än Gurra. Hans profetia över rockmusikens utveckling kommer snart visa sig sann:

”Västvärlden håller på att förstelna och jag vet inte hur det går att ändra. Jag är rädd att musiken håller på att ätas upp av den här stela maskinen. Det viktigaste är att vara skärpt hela tiden. Att vara bakfull, det är att fastna, att ge upp. Jag tycker det börjar bli jobbigt att vara full, det är en förstelning.”

Det är höstmörkt i Fittja. De har tänt det kalla centrumljuset så att man ser siluetter av höghus torna upp runtomkring butikstorget. Thåström har klätt om till brunrandig second hand-kavaj och bruna byxor. Naken överkropp under, en tatuerad lilja på skuldran. En bit in i konserten har han sparkat av sig de lappade, nerklottrade gympadojorna och går barfota sina allt snabbare ruscher över scenen. Han och Stry utbyter blickar. Thåström lyfter armarna över huvudet och blänger hotfullt ut på publiken – ett gäng ungdomar i glesa klungor som tittar på lite förstrött.

Varför är det inte fler där? Förmodligen för att arrangören bara har satt upp lappar i lokalområdet. Och för att DN På stan inte har fört in giget i sin Det händer i helgen-kalender.

LP:n Rasera möts av blandad kritik. Expressen kallar det ”en ojämn debut med illa formulerade texter”. Kvällspostens Olle Berggren tycker att skivan är ljudet av en mediamyt som spricker. Han beklagar de ”funkiga” elementen och beskriver skivan som ”smittad av The Clash”. Medan Anders Hvidfeldt i Aftonbladet kallar den för en knockout och läxar upp alla reaktionärer som inte förstår att skilja på Ebba Grön och Imperiet.





Att Ebba Grön och Imperiet ska jämföras och att Imperiet ska dra det korta strået får väl betraktas som en ofrånkomlighet. Under första Imperiet-turnén skriker publiken ständigt efter Ebba-låtar. Men trots att det bara är månader sedan Thåström, Gurra, Stry och Per stod på scen som Ebba Grön och trots att några av Imperiet-låtarna egentligen skrevs till Ebba så gör bandet ett clean-cut med sin historia. Det blir ingen *Staten och Kapitalet* och det blir ingen *Die Mauer*.

**Thåström:** Det var ju inte så konstigt att folk skrek efter Ebba-låtarna. Vi kunde ju ha gått i ide ett år i alla fall. Vi kanske skulle ha åkt iväg nånstans, suttit och vegeterat, samlat ihop våra krafter och kommit på nåt helt nytt. Men så blev det inte. Vi ville lira. Jag kan inte bedöma hur bra Rasera blev. Har träffat folk som sagt ”den är ju skitbra”. Jag har alltid tänkt att den är skitdålig.

**Hägglund:** Det trodde jag också. Det var sägningen vi själva hade om den plattan. Men jag lyssnade på den för ett par år sen, när jag var i mitt hus på Gotland och kunde spela skithögt, och jag tyckte att den var helt okej. Ganska många bra låtar, som *Guld och gröna skogar*, *Rasera*, *Höghus* ...

**Thåström:** *Vita febern* är bra. Och *Tusentals händer* (Thåström börjar sjunga) Det är en Stry-låt. Fantastiskt bra. Stry skrev halva den plattan.

Thåström har ofta lyft fram Stry Terrarie som en av de låtskrivare han inspirerats mest av. De var nära vänner under Ebba Grön-åren. Stry hade vuxit upp i en liten by utanför Klippan i Skåne, flyttat till Malmö och blivit en centralgestalt i den stadens punkscen. När han flyttade till Stockholm blev han en del av Ebba. Stry tycks vara den som vidgar Thåströms värld, musikaliskt och textmässigt. Det är som att han är murbräckan i monumentet Ebba Grön, en väg vidare.

**Thåström:** Jag och Stry hängde jävligt mycket just de åren. Vi bodde ihop, i Rågsved, på Gillerbacken 45. Jag var där utanför i förrgår. Det var första gången på jävligt länge.



**Hägglund:** När vi skulle göra Mini-LP, den som kom efter Rasera, hade Stry fått sin första STIM-utbetalning. Han kom till studion med en Country Gentleman och en VOX-stärkare och sa ”jag ska spela gitarr nu”. ”Varför då?” undrade vi. Men så blev det. Det var då jag fick ta över synten i Imperiet. Jag tror inte Stry kände att han kom till sin rätt i Imperiet. Han hade sin plats i Ebba men sen när Christian kom in tror jag inte han trivdes riktigt. Och det här att Pimme och han skulle dela på sången, det blev ju inte riktigt organiskt.

**Thåström:** Jag tror han var jäkligt deppig det sista året i Stockholm. Då bodde han i en liten etta på Västmannagatan och jag bodde på Upplandsgatan med Rudi (Mikael Westerlund, Tant Struls första trummis). Kommer du ihåg det Per? Var du uppe där? Minimal lägenhet. Och han och jag hängde inte lika mycket. Han gick och käkade på Burger King varje dag.





30



30A







1984 är stora delar av innerstan fortfarande slumrande bostadskvarter. Som området kring Odenplan, där Thåström och Stry bor. Vasastan är en tyst, allvarlig stenstad från sekelskiftet, med långt mellan krogarna. Man kan ännu se Astrid Lindgren promenera ostörd genom Vasaparken och på Blue Heaven Bar på Odengatan får Thåström dricka sina öl ifred.

**Thåström:** Jag gick förbi i tisdags faktiskt. Det är ett gym nu. Man kunde smita dit ibland på vardagar, då var det inget folk där. Jag fick *Blå himlen blues*-melodin i huvudet när jag satt där nån kväll. Jag kommer ihåg att jag inte tog låten riktigt på allvar, inte ens när jag visade den för bandet i replokalen. Men den var faktiskt en av få låtar som vi gjorde nånting av i replokalen. Christian kom med det där riffet som svarar frasen ”Här kan man andas” och som binder ihop melodin.



**Hägglund:** Repandet var inte vår starka sida, men jag tror inte vi var ensamma om det. Tror inte att Reeperbahn och Madhouse repade mer än vi. Det var en sorts post-punk-estetik att inte repa så mycket. Men det var också ett uttryck för att vi hade roligt ihop.

**Thåström:** Vi hade roligare ihop på krogen än i replokalen. Och så fick vi ihop det hyfsat ändå. Vi hade rep som varade i en halvtimme. Sen bara, ”äh fan grabbar...”. Jag tror det kom från mig, måste jag säga, utan att ta på mig för mycket ära, haha. Jag var jätkligt rastlös. Vi hade en skittrist replokal på Maria Prästgårdsgata, kall och sunkig. Och runt omkring den fanns ett gäng schyssta krogar. Och så tror jag vi förlitade oss mycket på en grundenergi i bandet, att om vi bara var 120 procent laddade innan gig, om vi bara sprutade av energi, så skulle det bli bra. Och det blev det ibland.







**Hägglund:** Vissa kvällar gick vi tillbaka till replokalen efter några öl.

**Thåström:** Och repade 20 minuter till.

**Hägglund:** För mig och Christian, som kom in i det där bandet, var det ju väldigt speciellt, för vi hade spotlightsen och förväntningarna på oss från dag ett. Och i de kretsar vi rörde oss i här i Stockholm hade folk väldigt mycket åsikter om Imperiet. Folk retade sig på oss. Många tyckte vi var dryga. Man kunde vara på Teater Galeasen eller Ritz och bli utskälld för att man blivit för kommersiell. Det fanns förväntningar på att vi skulle representera vänstern. När vi sökte kulturrådspengar 1983 fick vi avslag, för att de tyckte det lät för dåligt. När vi sökte året efter ansågs vi för kommersiella. Så vi höll ihop. Vi slöt oss mer och mer inom gruppen.

Imperiet släpper Mini-LP den 1 april 1984. Låten *Kickar* tar sig in i liverepertoaren. Bara två månader senare, den 31 maj, släpper bandet sin kanske starkaste singel, *Du ska va president*. Låten hade kunnat bli den bärande väggen på den skiva de börjat jobba med, *Blå himlen blues*. Det är en låt med större hitkvalitet än något annat på det albumet. Det är också en låt som har överlevt. På Spotify 2017 är *Du ska va president* en av bandets tre mest streamade låtar.

Thåström åker in på två månader för vapenvägran. Han får ta med sig en gitarr och ägnar fängelsetiden åt att skriva *Århundradets brott* och *C.C. Cowboys*. Han färdigställer *Blå himlen blues* och får tid att finslipa det nya materialet – en process han aldrig haft ro till som fri man i stan.

1984 har inbördeskriget i Guatemala pågått i 24 år. Militärregimen, understödd av USA, strider mot socialistiska revolutionärer och här i mitten 80-talet har dödandet blivit så omfattande att man nästan kan tala om folkmord. Amnesty anordnar en solidaritetskonsert på Folkets hus i Stockholm. Eva Dahlgren är där, Mikael Wiehe också. Och Thåström, ensam med en akustisk gitarr. Efter sitt framträdande går han in i Wiehes loge.

”Hörde du när jag spelade?” frågar Thåström.

”Nej tyvärr, jag har suttit här inne och repat, svarar Wiehe.”

”Jag gjorde din låt *Fred*.”

Mikael Wiehe blir lite paff. Thåström har ju dissat hans band i Dagens Nyheter: ”Hoola Bandoola är lika tråkiga som Olof Palme”. Men Thåström som är ett stort Wiehe-fan har i princip lärt sig spela gitarr till Hoola Bandoolas sångbok.

”Som jag minns det var det där på Folkets hus han sa att Imperiet skulle spela in *Fred*, berättar Mikael Wiehe. Jag var ett Ebba-fan, jag tyckte *Ung och kåt* var lika bra som *She Loves You*, så givetvis blev jag glad och smickrad. Men om jag ska vara ärlig så var min första tanke att nu slaktar de låten.”

Per Hägglund har börjat spendera mer och mer tid i Grekland. Han och Anna har skaffat ett litet hus på ön Patmos. Under en period 1984 är Anna där själv. Per skickar ner en kassett med senaste Gun Club-plattan. Hon spelar den på stark volym i huset med dörren öppen mot terrassen och trädgården. Plötsligt hör hon en man som ropar:

”Heeey, I’m the producer!”

Gun Clubs producent Jeff Eyrich brukar åka från Malibu till Patmos för att surfa. Nu kommer han gående upp för stigen utanför Anna och Pers hus och hör musiken han nyss spelat in. Eyrich vet inte ens om att plattan är släppt. Anna berättar att hennes man är med i ett känt svenskt band som är gigantiska Gun Club-fans och som söker en producent. Jeff Eyrich är trött på USA, har en fransk flickvän och vill etablera sig i Europa. Han plockar upp telefonluren och ringer Sverige.









**Thåström:** Jeff kom in och var enormt energifyllt och målmedveten. Jag gillade verkligen att jobba med honom. Det var jävligt kul och inspirerande. Sen finns det delar av den plattan som jag tycker kunde blivit loosare, men att han kom hit och jobbade 14 timmar om dygnet, fullkomligt dedikerad, det var häftigt. Vi översatte texterna så han skulle förstå. Han var väldigt noggrann. Trevlig snubbe. Han lärde oss en massa om hur man tänker och gör. Mistlur ägde ju studion på Roslagsgatan, så vi kunde ju vara där ungefär hur mycket vi ville. Tror vi var tre, fyra månader i studio. Inte hela tiden kanske, men från och till i några månader. Det här var ju på den tiden man kunde ägna tre dagar åt ett virvelkaggesound. Ambitionen var att göra den bästa svenska plattan någonsin. Inga större ambitioner, helt enkelt, haha. Jag tror det var vår absoluta idé. Vi kände att det här har vi i oss, nu gör vi det!

**Häglund:** Jag minns att vi snackade en hel del om Psychedelic Furs när det gällde produktionen. Men även George Clinton ...

**Thåström:** George Clinton snackade inte jag om.

**Häglund:** Men jag och Christian.

**Thåström:** Gun Club.

**Häglund:** The Cure, Alan Vega.

**Thåström:** Så här i efterhand ... Jag undviker att lyssna på gamla grejer, men ibland stöter man ju på det, tror det kan ha varit senast vi satte ihop en samling. Då tyckte jag ändå att det lät bättre än jag minns det. Hade för mig att det lät så jävla stelt och tråkigt. Det låg ju så mycket i tiden att inget fick vara skitigt. Det var räddhågset. Eyrich var jävligt mån om att det skulle vara en major label-produkt och ingen indiegrej. Och det där hade vi ganska svårt att styra. Vi försökte ändå skita till det på vissa håll. Vi gjorde *Surabaya-Johnny* när han var borta. ”Varför låter den så trasig?” sa han. Jag hade använt en skittrasig gammal fuzz. Tänkte faktiskt på den





härom dan, vart fan tog den vägen, den hade jag velat ha kvar. Men då stod vi på oss och sa att den här låten är klar, den kan du inte lägga dig i. Kommer du ihåg det?

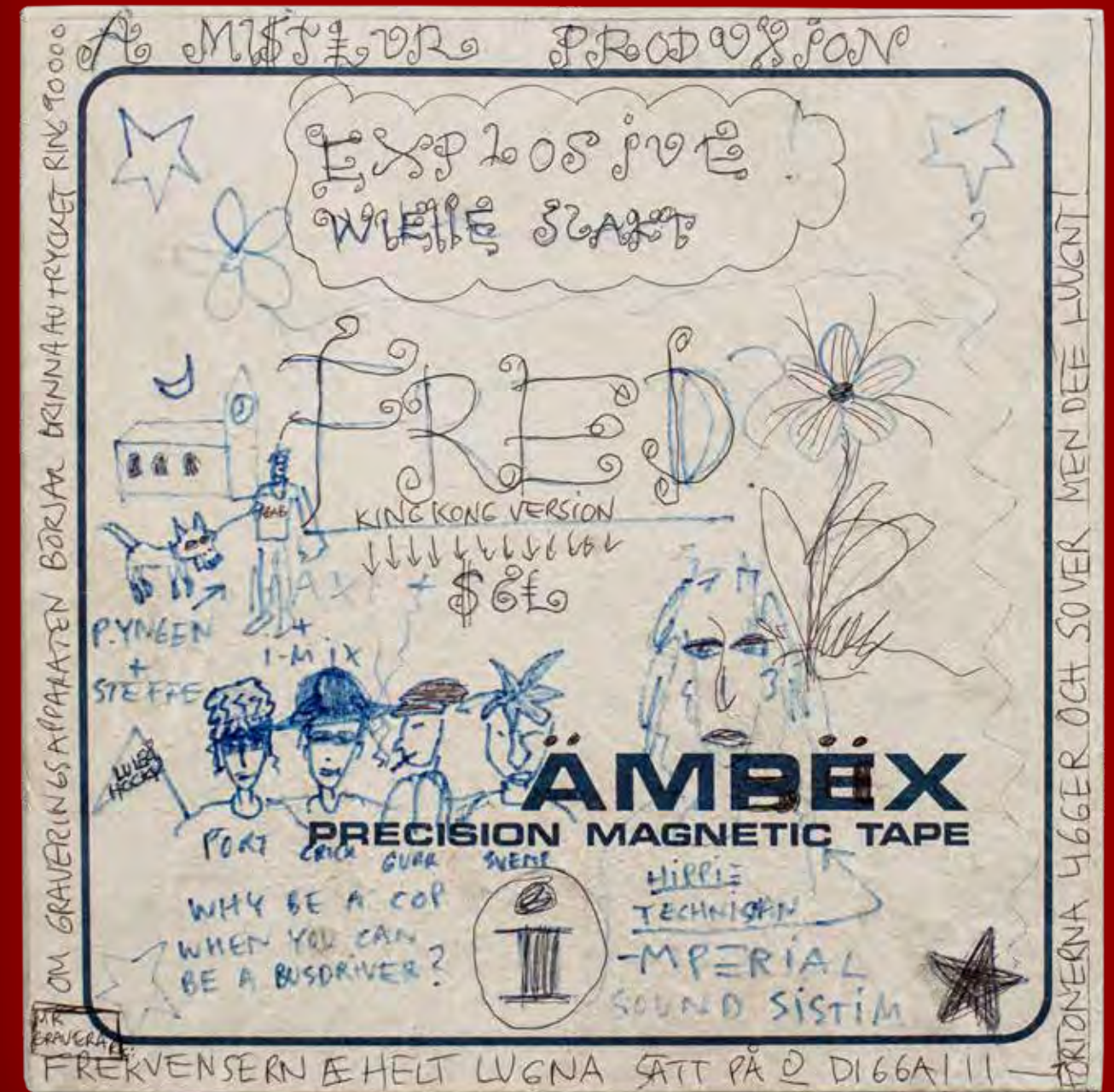
**Hägglund:** Nä. Däremot kommer jag ihåg *Moderna män*, att vi kämpade som fan med den. Vi trodde att den skulle kunna bli en fantastisk låt. Men den låter ju bara som att den börjar och sen pågår.

**Thåström:** Där var vi och nosade på engelska band som Echo and the Bunnymen. Ganska tråkiga, tror aldrig jag lyssnade på dem men jag såg dem en gång på Konserthuset eller nåt.

Blå himlen blues breda, feta sound gör intryck på mig och Erik. Vi är i hans familjs vardagsrum i Mälarhöjden och lyssnar om och om igen på öppningsspåret *C.C. Cowboys* med en känsla av både eufori och förtvivlan. Det känns plötsligt som att vår egen musik är i mono. ”Varför kan inte du spela trummor så där tight och mäktigt?” säger jag till Erik. Att Imperiet börjat använda trummaskiner är vi lyckligt ovetandes om. Vi har precis börjat acceptera syntarna. Trummaskiner är för nazister.

Thåströms skrik i *Blå himlen blues*, hela den oemotståndligt dekadenta stämningen i den låten, den omedelbara refrängen i *Surabaya-Johnny* och den episkt utdragna *Fred*, med sin retoriska fråga: ”Är det verkligen fred vi vill ha?”. Jag minns hur otäck den refrängen kändes just då, i det kalla krigets 80-tal där kärnvapen fortfarande var något vi ungar drömde mardrömmar om.

Erik och jag sitter tätt bredvid varandra i soffan och närstuderade skivomslaget. Bilderna på bandmedlemmarna är uppklippta och mellan dem fält av turkos och rosa pastell. Det är inte supermycket som skiljer Blå himlen blues från de skivomslag man ser på våra hårspraysdoftande skol-discon. Den grovkorniga punkestetik som fortfarande råder på Rasera och Mini-LP är borta nu. Jag tycker att det var för få bilder och är besviken över att Thåström har bar överkropp. Jag vill ju se vad han har på sig.











Varje ny bild på Imperiet är en händelse. Men de är inte bara stilförebilder. De upprättar våra taniga pojkroppar. I det sunda, sportiga 80-talet, när hela familjer klär sig i likadana träningsoveraller och gymkropparna tar över badstränderna, står Imperiet för något annat: En blek, senig och androgyn manlighet. Vi köper spetsiga myggjagare i mocka på Sko Uno, syr in våra kostymbyxor från UFF, klipper av t-shirtärmarna, knyter snusnäsdukar runt halsen och ställer oss framför hallspegeln. ”Vi har rockkroppar” säger Erik.

**Hägglund:** Det är lite jag som är skyldig till det där skivomslaget. Minns att jag var med och styrde och ställde med sådant jag inte hade kunskap om. Vi hade tagit in en bra fotograf, Roger Nilsson, och en duktig formgivare, Johan Pettersson, som tidigare gjort omslaget till Mini-LP. Men eftersom







vi i bandet drog åt alla olika håll vad gäller formen, var det säkert ingen lätt uppgift för Johan och Roger, och omslaget blev som det blev.

**Thåström:** Jag kan tänka mig att skivbolaget hade önskemål om ett kommersiellt omslag. För de kände säkert på sig att den här plattan kunde gå att beckna iväg. Men de idéerna försökte de nog hålla långt bort från oss.

**Hägglund:** Och redan då fanns ju planer på att göra oss till ett internationellt band. Peter Yngen hade börjat åka till New York med Lolita Pop och han tog ju med sig våra tejp.

Stry Terrarie flyttar tillbaka till Malmö och startar bandet Babylon Blues. Gurra Ljungstedt är med på omslaget till Blå himlen blues men har under arbetet med skivan glidit allt längre bort från bandet. I senare intervjuer





har Gurra, utan synbar bitterhet, hävdat att han fick sparken. Thåström och Per Hägglund har en lite annan version. De beskriver det som att bandet och Gurra växte isär, och att separationen förändrade dynamiken i bandet till det bättre.

**Thåström:** Vi bråkade mindre, till att börja med, haha. Det är svårt att sätta fingret på vad som hände, men Gurra är ju en man som inte går obemärkt förbi, om man säger så. Så det är klart att det blev en stor förändring.

**Hägglund:** Det var faktiskt mer som att han gled bort. Det var inget dramatiskt.

**Thåström:** Jag tror det var så här: Gurra tyckte det var helt enormt att spela med Ebba. Det var hans grej. Imperiet var inte hans grej. Det kändes inte som att han var riktigt där. Han kunde komma tre, fyra timmar försent till repen. Andra grejer fick mer betydelse, flickvänner, hundar ... Jag tror han saknade Ebba.

Trumslagaren Fred Asp, som spelat med Alien Beat och Reeperbahn, har hängt en del i studion under inspelningen av *Blå himlen blues* och fått en förfrågan om att bli fast medlem. Fred tvekar. Han håller på med egna grejer, ett soloprojekt. Han tycker Imperiet är okej, han har sett dem live på Ritz några gånger, men det är först när han hör titelspåret till nya skivan som han hajar till. Låten *Blå himlen blues* har en stämning som han kan relatera till.

En komprimerad version av Mikael Wiehes *Fred* (12 minuter lång i original) släpps som singel. Den låter betydligt mer *Heroes* än Hoola Bandoola och den går inte att värja sig emot. Nu finns det förväntningar på skivan från landets handlare. Åhléns drar igång en stor kampanj. Men när skivan släpps, får lysande recensioner och börjar klättra högt på Topplistan är skivbolaget Mistlurs kredit på Sib-Tryck slut. Det finns skivor, men inga omslag. Två veckor går innan försäljningen kan komma igång igen.









Men inte ens det kan stoppa den här skivans framfart. Nu är Imperiet Sveriges största band. De får 50 000 kr per folkparks-konsert. Bara Jerry Williams har högre gage. Thåström intervjuas i Vecko-Revyn och landets punkare biter på knogarna. Det finns en bild från turnén där popidolen sitter i en loge och skriver autografer, omgiven av unga tjejer i vita jackor med axelvaddar och permanentat hår. Imperiet har blivit mainstream. Ännu en gång är Thåström den kändis han ville slippa vara. Och ändå är det här bara början.

Thåström har gått och ruvat på en soloplatå. En skiva med tolkningar, med låtar ur den svenska visskatten. Han presenterar idén för Stry och de spelar in Evert Taubes *Balladen om Briggen Blue Bird av Hull* i en liten Malmö-studio. Under några lediga studiotimmar med Imperiet görs *Märk hur vår skugga*, Bellman-låten som Cornelis Vreeswijk introducerat för en modern publik. Imperiets version ligger mycket nära Cornelis, vilket den åldrade skalden inte missar ett tillfälle att påpeka.

**Thåström:** För mig var *Märk hur vår skugga* en Cornelis-låt. Jag var ju fan av honom, Bellman, Dan Andersson ... Kanske inte av Evert Taube då men han följde väl med. Jag har vuxit upp med att lyssna på Cornelis. Det tror jag alla i min ålder har gjort, för det var så gigantiskt och så jävla bra, det gick inte att undvika. Tanken var alltså att det skulle bli en hel platta. Jag vet inte varför det inte blev så. Desorganisation, antagligen. Eller så hittade jag inte låtar. Men det borde jag ju ha lyckats med.

När Imperiet spelat in *Märk hur vår skugga* går de till Mistlur och säger att de vill släppa den som singel. Peter Yngen tycker inte att det är en bra idé. Ståbas, liksom? Det är väl inte Imperiet? Men bandet står på sig. De säger: ”Vi kan väl trycka upp ett par tusen ex bara?”

*Märk hur vår skugga* fullkomligen detonerar i landet Sverige. Singeln säljer dubbel platina och ligger på Svensktoppen i 19 veckor. Thåström når nivån av folklighet där alla taxichaffisar vet vem han är och till och med pensionärer stannar honom på stan. Thåström börjar gå på bakgator.

Han hänger ofta på den ödsliga ölhallen Pelikan, ända tills Södermalms innekets får nys om det och gör stället till sitt.

Nu börjar finkulturen höra av sig. Thåström får en roll i långfilmen *Den frusna leoparden* och Christian Falk skriver musik till Ingmar Bergmans uppsättning av *Hamlet* på Dramaten. När Imperiet spelar på Göta Lejon sitter Palmes kultur- och utbildningsminister, Bengt Göransson, i publiken.

**Thåström:** Den här framgången var nog inte så nyttig för oss. Vi slöt oss i bandet, för de enda människor man kunde vara sig själv med var de som var i samma situation. Sen lät jag mig väl dras med i det också. Började hänga på Café Operas toalett, med allt vad det innebar. Det var svårt att stå emot, helt enkelt. Svårt att stanna hemma en vecka och ta det lugnt. Jag var ganska splittrad som människa och det här gjorde det bara ännu värre. Det gick åt så jävla mycket tid bara åt att tänka ut vilka vägar man skulle gå för att komma till studion. Det var så mycket folk hela tiden, ett sånt tryck utifrån. Intervjuförfrågningar varje dag. Jag hade knappt nåstans att bo och så skulle man stå ut med det där hela tiden. För det var ju det ständiga problemet, att det enda jag fick tag på var andrahandslägenheter, och jag skulle flytta hela tiden.

Imperiet gör tre turnéer efter *Blå himlen blues*. Långa, utsålda och bejublade turnéer. Samtidigt reser Peter Yngen till New York för att hitta ett amerikanskt skivbolag åt bandet. På den här tiden är de amerikanska skivbolagen snuskigt rika och kan sajna egentligen vad som helst, vilket de också gör. Funkar det så funkar det. Imperiet flygs över till New York och Los Angeles för att visa upp sig för skivbolagsfolk.

**Thåström:** Det var hybris förstås. Samtidigt finns det vissa grejer som är once in a lifetime. Ge oss en anledning till att vi inte ska åka till USA och spela, liksom. Det var ju fantastiskt att bara komma till Manhattan och checka in på Iroquois. Och det var skitmycket svenskar där som ofta hängde på vårt hotellrum.





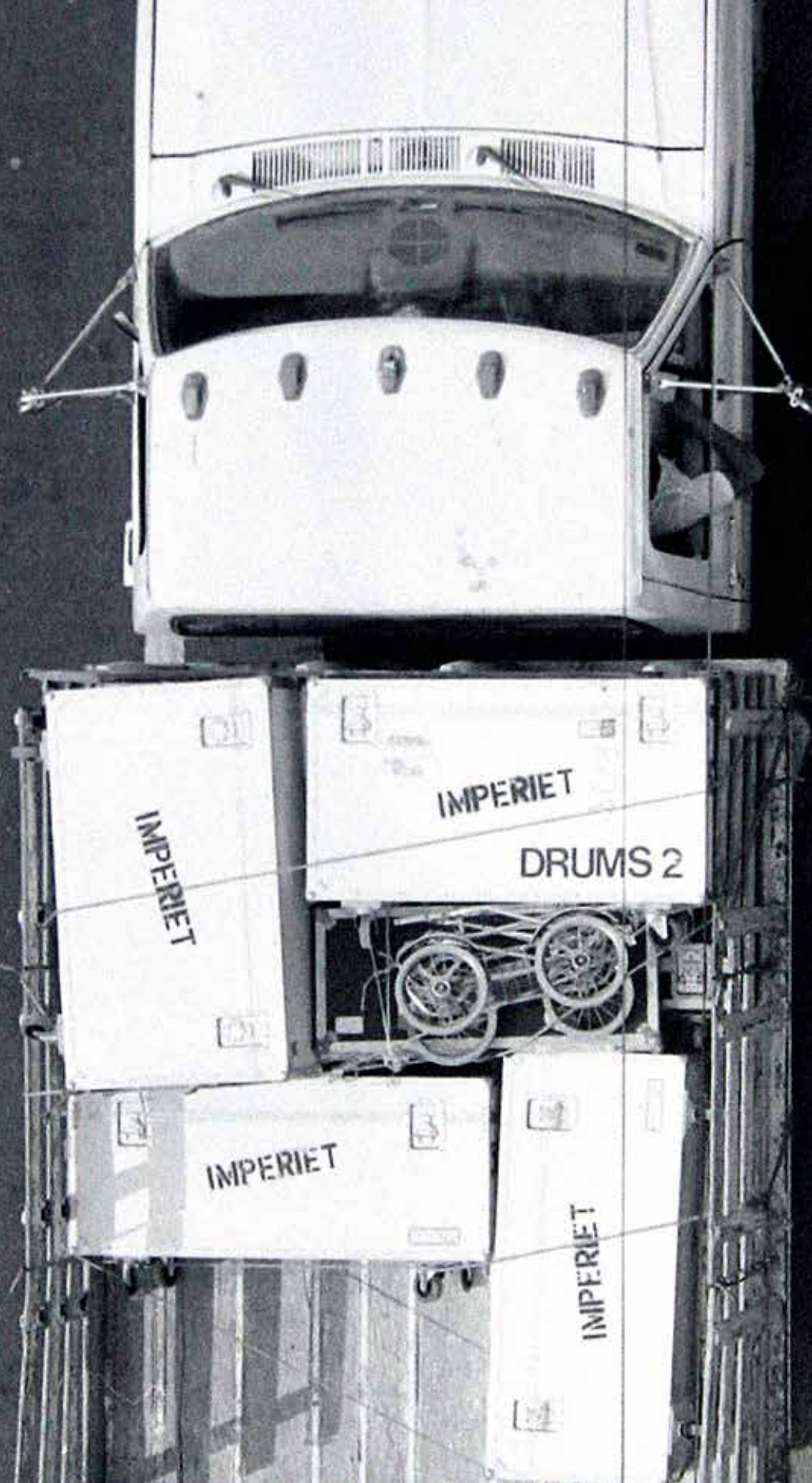
**Hägglund:** Det här var första resan till USA och allt var väldigt lågbudget. Vi hade ett enda rum med fyra sängar på rad.

Där i ljusen och bullret från miljonstaden känns det som att detta kanske är den stora vändpunkten för bandet, att det är nu den kommer, den rika belöningen efter alla år av harvande i svenska småstäder med skrala avräkningar. I själva verket har Imperiet börjat resan mot slutet.

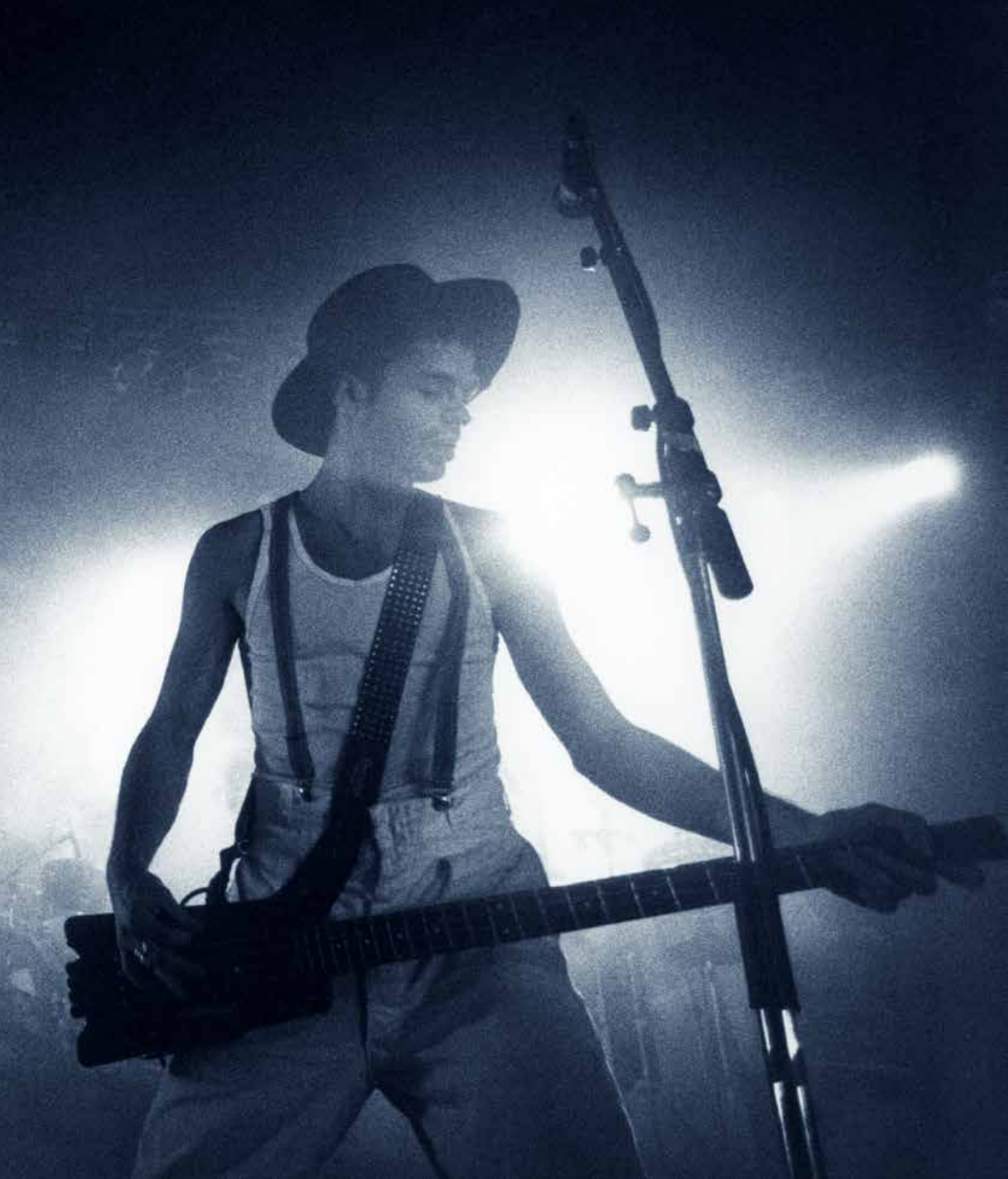
**Hägglund:** Engelska plattan var en kil rakt in i bandets själ. Och hela förhistorien var så speciell. Vi åkte ju till Nicaragua, som låg i krig med Reagans USA. Sverige var det enda västeuropeiska landet som stöttade sandinisternas folkvalda regering. Vi åkte dit för att göra några konserter och vi blev behandlade som om vi var där på statsbesök. De inkvarterade oss i en stor generalsvilla och sa, ”ni är våra gäster, vi vill visa hur vi har











det, vi vill visa er fronten”. De insisterade verkligen. Först var det meningen att vi skulle åka helikopter, men de ändrade sig och körde dit oss i buss. Det var hemskt. Det låg skottskadade människor i långa rader. De opererade utan röntgenplåtar. Jag gick ut och grät och spydde. Samma natt sköts Palme. Vi fick kondoleansbesök från Sandinistregeringen. Och dagen efter tar vi ett plan mot L.A, checkar in på Sunset Marquee, för nu ska det skrivas kontrakt. Vi åkte alltså direkt från fronten till den store Satan. Och för mig blev det jävligt märkligt, rent känslomässigt.

Thomas Johansson på Imperiets turnébolag EMA har haft några svettiga dygn hemma i Sverige. Bandet han representerar spelar för Sandinistregeringen i Nicaragua. Sen har de tänkt åka till landets ärkefiende USA och jobba. För att göra det behövs arbetstillstånd, men frågan är om Imperiet ens kommer att bli insläppta i landet. Thomas Johansson får använda en högt uppsatt kontakt på amerikanska ambassaden i Stockholm. Papperna blir klara i tid, men ett kruz återstår. Bandet kan inte flyga direkt från Nicaragua till Staterna. De är tvungna att ta vägen via Mexico.

Väl i L.A. spelar de för 14 personer och en hund. Universal har bokat en studiodag åt dem, de vill se om bandet kan producera en låt under tidspress. Imperiet spelar in *Vad pojkar vill ha*, *Running in the rain* som den heter på engelska.

Det blir A&M, då ett av USA:s största independentbolag, som sajar Imperiet. De blir stallkamrater med Iggy Pop och Suzanne Vega. Det är Peter Yngen som skriver på kontraktet och det är på hela sex skivor. Tejperna skickas till en rad hippa producenter och Imperiet har plötsligt några att välja mellan. De väljer Craig Leon. Han är något av en föredetting men Leons CV som producent för Suicide, Blondie och Ramones imponerar på bandet.

Han och Imperiet sammanstrålar i en studio i Hilversum, Holland. Bandet inkvarteras på ett andefattigt motell utanför stan, utan några butiker och barer omkring. Det börjar kännas som att en hund är begravnen nånstans.



Ingen vet hur mycket Peter Yngen har fått i förskott när han skrev på skivkontraktet. Ingen vet hur mycket Craig Leon har fått i producentförskott. Det enda Imperiet vet är att pengarna inte har hamnat på deras konton.

**Hägglund:** Det var en förskräcklig tid. Vi ville göra en ny skiva, inte en greatest hits med engelska texter. Vi var så trötta på låtarna. Vi hade spelat in *Fred* som fristående singel, vi hade gjort låten igen på Blå himlen blues och nu skulle vi spela in den på engelska. Vi skulle ha stått på oss och gjort en helt ny platta.

**Thåström:** Men det hade vi inte heller fått ihop. Det hade inte funkat.

Det skär sig snabbt med mellan band och producent. Det Leon tycker är en hitproduktion tycker bandet låter dammigt. Utsikten att behöva åka runt jordklotet några varv med låtar man inte ens gillar blir det som till slut knäcker bandet. Det är här Per Hägglund försvinner ut ur bilden, en medlem som varit viktig för bandet, inte bara musikaliskt. Hägglund har varit en diplomatisk, samlande kraft och den som haft mest och bäst kontakt med skivbolaget. Idag förhandlar han kontrakt för Thåström, Bruno K. Öijer, Titiyo och flera andra. Vis av erfarenheten kräver han av alla klienter att ha en elementär koll på sina papper.

**Hägglund:** Vi hade bara pisskontrakt. Och vi hade knappt fått några pengar för Blå himlen blues. De låg frysta. Men vi har oss själva att skylla, vi skrev inte på under pistolhot. Det här var en annan tid, det var inte alls vanligt med managements i Sverige.

**Thåström:** Men det var ju inte heller det som var det viktigaste. Min inställning var att jag bara ville ha pengar så jag kunde spela och slippa ha ett vanligt jobb. Jag ville nog helst inte ha för mycket pengar heller, det hade jag inte varit bekväm med. Jag tyckte att det var en ganska bra situation. Och att sätta mig och läsa igenom ett kontrakt, så lågt skulle jag aldrig ha sjunkit.





**Hägglund:** Jag läste kontrakten, men jag förstod inte så mycket av dem. Jag har faktiskt kvar skivkontraktet. Det är kopior på Lolita Pops kontrakt där deras namn är överstruken och våra namn skrivna över. Man hade inte ens skrivit ut ett nytt. Jag hade 2300 kr i hyra, mitt band låg etta på Topplistan och hade bra gager i folkparkerna, ändå hade jag aldrig pengar. Men visst, vi gjorde av med mycket på krogen. Vi hade ju krita på Riche.

Det saknas inte erbjudanden om stora, snabba pengar. Reklamaren Lars Liljendahl är ansvarig för jeansmärket Levi's, som dragit igång sin kampanj på temat rebell. Liljedahl vill ha Thåström som modell. Han dammsuger Levi's-kontot på pengar, ringer Thåström och frågar om han kan tänka sig att dra på sig ett par jeans för 1,5 miljoner kronor (drygt tre miljoner i dagens penningvärde). Thåström tackar nej.

”Som han steg i min aktning då”, säger Lars Liljendahl nu 30 år senare. ”Jag älskade honom för att han tackade nej.”

Imperiet tackar nej till tv-konserter för att det är reklamskyltar i bild. Thåström bevakar konsertlogerna så att de andra medlemmarna inte tar av sponrade produkter som ställts fram. De ger en konsert på Skeppsholmen med Cornelis som förband, säljer 16 000 biljetter och skänker inkomsterna oavkortat till återuppbyggnaden av Nicaragua. Innan dess ger de ut 2:a augusti 1985, liveplattan där 10 kronor per såld LP går oavkortat till ANC:s kamp mot apartheid i Sydafrika.

Inga framgångar har således kommit emellan Thåström och hans punk-ideal. Den moraliska kompassen är intakt. Lite värre är det med den konstnärliga. Den börjar snurra rejält här runt 1986. Imperiet släpper visserligen två starka singlar under den här perioden, *19hundra80sju* och *Var é vargen*. Men allt turnerande, all uppståndelse kring *Märk hur vår skugga* och inte minst uppförsbacken med engelska skivan sliter hårt på bandet.

När de kommer tillbaka med en ny fullängdsskiva har de kämpat med låtarna, och det hörs. Synd är tungt lastad med produktion och svulstig



rockpoesi. Titlar som *Österns röda ros*, *Offret* och *Bibel*. Thåström sjunger om Palestina och reciterar Bruno. K Öijer. Det är bara i *Dum dum dollar djungel* man känner igen de snygga, självhäftande textrader som han alltid har varit så bra på.

I november 1986, när plattan släpps, går jag åttonde klass i Hökarängsskolan. Jag har fått nys om att P3 söker programledare och reportrar till ungdomsprogrammet Tvärnit. Jag, som har en dröm om att få spela mina favorit-skivor i radio, tar tunnelbanan till SR på Gärdet för att träffa redaktionen. De låter mig göra ett testreportage.

Ett par dagar senare blir jag hämtad av rektorn mitt under en lektion. ”Det har kommit ett samtal från Sveriges Radio” säger han högtidligt.





## African National Congress

Department of Arts and Culture

P.O. Box 31791, Lusaka, Zambia. Telephone 216263 Telex 45390

Our Ref:

Your Ref:

IMPERIET Group  
c/o Mislur Records AB  
Box 348, 181 03 Lidingö  
Sweden.

28 January 1986.

Dear Joakim, Christian, Fred and Per,  
Greetings!!

We are writing to thank you for your fundraising and publicity efforts on behalf of our movement. We want you to know that Cultural Workers in the ANC greatly appreciate your contribution. Your actions inspire us in our daily activities.

As Cultural Workers and artists we do not see ourselves as in any way apart from any other section of our movement or our people. We view cultural work as an integral aspect of our whole political struggle, including the armed struggle we are waging against the fascist apartheid regime.

Telefonluren i grå bakelit ligger av inne på rektorsexpeditionen. Tvärnits producent frågar om jag vill intervjua Thåström och Per Hägglund från Imperiet.

Nästa morgon sitter jag vid redaktionens vinylspelare och får lyssna på Imperiets nya singel med dubbel A-sida: *Österns röda ros* och *Cosmopolite*. Låtarna är en liten besvikelse. Jag väljer *Österns röda ros*. Producenten ber mig att fundera på vad jag skulle vilja fråga Imperiet, vad jag är mest nyfiken på.

Jag vill att de berättar om Rågsved. Och jag vill veta vad Thåström har köpt de där gulspräckliga brallorna som jag sett på nån bild i en tidning. Jag antecknar.









De skickar ner mig för att ta emot Hägglund, Thåström och deras skivbolagsrepresentant, Håkan Lahger, i receptionen. Jag har på mig vinröda Converse, lappade jeans, en svart- och vit-randig skjorta som jag knäppt till översta knappen, sliten skinnjacka och håret färgat i svart tulpan. Min hand skakar lite när jag sträcker fram den mot Thåström. Hans blick säger: Vem fan är du?

"Tomas. Jag ska intervjua er. I Tvärnit."

De uppger påhittade i namn i vakten. Thåström säger att han heter Sven-Gunnar. Damen i vakten uppprepar: "Sven-Gunnar ... och efternamn?" Sen går jag framför de tre männen genom radions långa korridorer och lyssnar på deras samtal. Det är Thåström som håller låda. Han har läst i nån tidning om det så kallade Imperiet-modet. De garvar.

Jag inleder intervjun med lite frågor om nya skivan, så där som jag har hört att de gör i P3:s musikprogram.

"Är ni nöjda med skivan?"

"Vi är inte missnöjda" svarar Thåström.

"Dina gulspräckliga byxor, var har du köpt dem?"

Tystnad.

"Jaså dom! Haha. De hittade en kamrat i en container. Sen sydde jag om dem lite".

Jag frågar om Rågsved också, men Thåström svarar bara: "Vadå? Hur det va??" Som om det vore en idiotisk fråga, och sen dör det. Efteråt får jag ett eget ex av Synd, Thåström och Hägglund signerar det och går in i studion igen för en telefonintervju med en finsk rockjournalist.





**Thåström:** Det hade gått i ett. Vi hade inte tillräckligt med låtar till Synd. Vi hade ingen idé och vi började krackelera som band. Det var inte så kul längre. Det började bli olika fraktioner och slitningar i bandet. Det kändes inte alls som att vi drog åt samma håll. Och plattan blev nog därefter.

**Hägglund:** Vi hade ingen producent och inget aktivt skivbolag som kunde ställa nyttiga, obekväma frågor. Vi bara gick in i flotta Polar-studion och körde.

**Thåström:** Minns att jag bodde på Bellmansgatan och på Kungsholmen ... Det är först på senare år som jag har haft en idé om vad jag ska skriva om. På den tiden skrev jag bara det som kom och så omfamnade jag det om det kändes bra. Och det är klart att de resor jag hade gjort, till New York

och Latinamerika, färgade av sig. Att vi hade med en Bruno-dikt berodde delvis på att jag var ett fan, men framför allt saknades låtar. Vi hade bara åtta. Den där skivan var början till slutet.

Synd marknadsförs med eftertryck och säljer bra. Den följs av en turné i ishallar. Fläskkvartetten är förband och kompar Imperiet bakom ett draperi med projiceringar. Till sommaren inleds en lång folkparkturné. Thåström säger att det är här nästan som han började känna att han inte längre vet vad han gör.

**Thåström:** Det är jävligt svårt att göra bra plattor, att få ner idén man har. Tiggarens tal har jag nästan förträngt. Har inte lyssnat på den sen dess. Den gjordes mest av ohejdad vana. Jag var nere i Amsterdam och skrev låtarna. Var helt inne på Neubauten då och försökte lansera det i bandet, men det gick ju inte så klart. Det kändes som att jag inte hade nån kontroll över vad jag sysslade med längre och det tror jag inte nån annan hade heller, förutom att Falk tyckte att han skulle spela alla instrument själv. De flesta av låtarna blev inte alls vad jag hade hoppats de skulle bli. Så fort jag lämnade dem till bandet drog de iväg. På Mini-LP och Blå himlen blev låtarna mer som jag hade hört dem i huvudet. Men jag tappade fokus och tyckte att jag kunde hänga på krogen istället. Det var mer kroghäng än nånsin. Som flykt. Jag visste inte vart jag skulle ta vägen.

Den 25 mars 1988 släpps den självbetitlade engelska plattan. På dagen två månader senare kommer nästa svenska skiva, Tiggarens tal. Låten ... *som eld* släpps som singel, en ovanligt poppig och tillrättalagd Imperiet-låt. Skivan får sval kritik och musiktidningen Slitz gör en stort uppslagen artikel med rubriken Varför älskar ingen Imperiet? Bandet, som nu består av Thåström, Christian Falk och Fred Asp intervjuas separat och den devota, beundrande ton som funnits i tidigare intervjuer är borta. Journalisten vittrar svaghet och unnar sig att vara dryg och konfrontativ.

**Thåström:** Jag minns det som en otroligt splittrad period. Vi umgicks inte längre. Efter den plattan gjorde vi en jävligt stånkig turné. Då var



Peter Puders med på gitarr. Vi var kompisar och han var anledningen till att jag stod ut. Vi var i Tyskland och i Frankrike och jag fick ställa in flera gig på grund av halsproblem. Bandet hade glidit ifrån varandra, och det hade börjat många år tidigare. Falk höll på med sina grejer och Fred kanske höll på med sin soloplatå. Jag bara vaknade en dag och kände att nu skiter jag i det här. Tror jag ringde till Falk och sa det, och han bara: "Okej".

Men pengarna som finns i en avskedsturné har ingen av bandmedlemmarna råd att tacka nej till. De hyr på Peter Puders och Stefan Blomquist på gitarr respektive klaviatur och ger sig ut på en 33 konserter lång sorti.

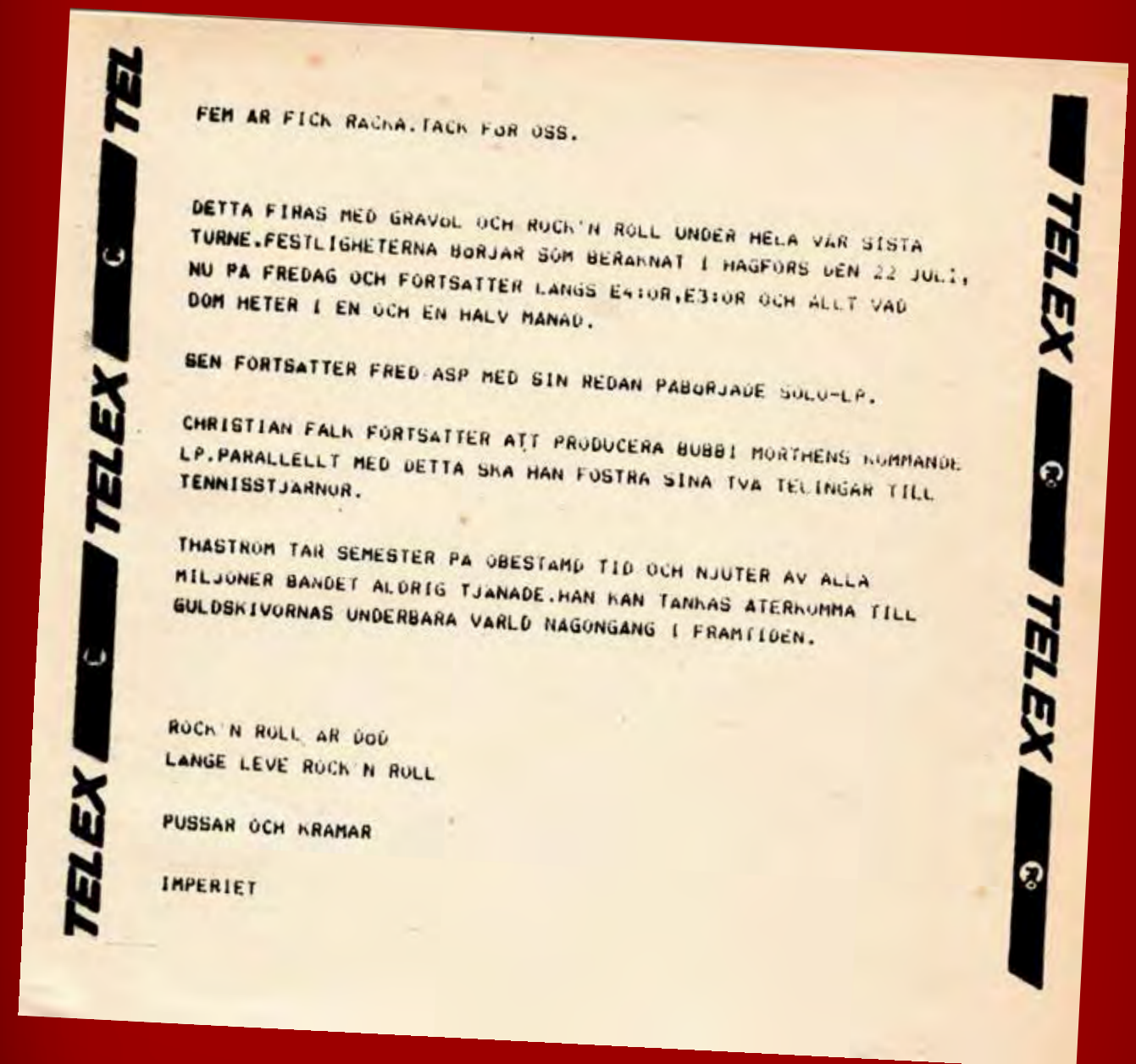
Den 24 augusti är det dags för Gröna Lund. Det är höst i luften. Jag har på mig min motorcykeljacka och ett par tigha röda jeans. Erik står och väntar utanför grindarna när jag kommer. Han har målat kajal under ögonen och håller i en stor kartongbit. Vi hittar en tjock spritpenna och skriver "SKÖNT ATT NI LÄGGER AV". När bandet kommer ut och drar igång *Jag är en idiot* står vi i publikhavet och håller upp kartongbiten.

Tre veckor senare, på Ritz i Stockholm, spelar Thåström iklädd en t-shirt med trycket "SKÖNT Å LÄGGA AV".

Jag tycker avskedskonserten på Gröna Lund är rätt bra. Hård och osentimental. Och Thåström är fortfarande det mest karismatiska man kan se på en svensk scen. Men Imperiet som band är en ungdomskärlek som pågått lite för länge. Bandet vet om det och vi i publiken vet om det. Och det finns som bekant inga snygga sätt att göra slut på stark kärlek.

Vi var till slut tvungna att bara förstöra den, garva åt den och gå vidare.

TOMAS ANDERSSON WIJ



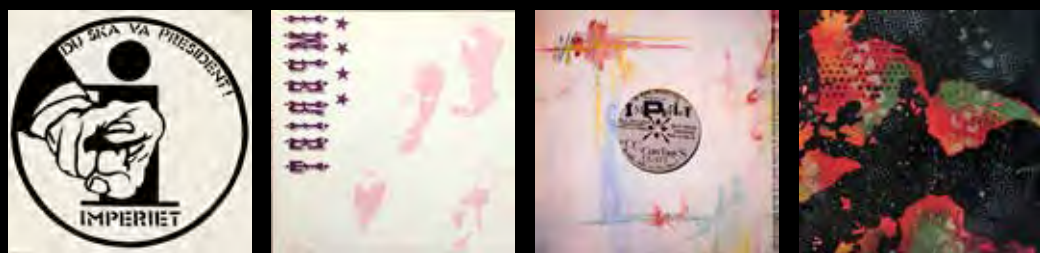


# DISKOGRAFI IMPERIET 1983-1988

ALBUM



MAXISINGLAR



SINGLAR





# KALENDARIUM IMPERIET

## 1983

### THÅSTRÖM, STRY, FALK, GURRA, HÄGGLUND

- 7/4 KOLINGSBORG, STOCKHOLM  
8/4 MYRSJÖGÅRDEN, ORMINGE  
9/4 KOLINGSBORG, STOCKHOLM  
15/4 TEKNISKA HÖGSKOLAN, STOCKHOLM  
(PER HÄGGLUND DEBUT)  
16/4 KLUBBEN, HULTSFRED  
21/4 THUNDRAN, KARLSKRONA  
22/4 SMÅLANDS NATION, LUND  
23/4 MUDD CLUB, GÖTEBORG  
29/4 ROCKMAGASINET, ÖREBRO  
30/4 VÄSTERHANINGE  
22/5 DALAROCK, MOTORSTADION, HEDEMORA  
27/5 SLAGSTA, STOCKHOLM  
28/5 FOLKETS PARK, GÄVLE  
3/6 FOLKETS PARK, HUSKVARNA  
4/6 LÖGARÅNGEN, VÄSTERÅS  
5/6 RITZ, STOCKHOLM  
6/6 JÖNKÖPING  
20/6 RELEASE FÖR ALLTID RÖTT ALLTID RÄTT  
9/7 LÅNGHOLMSFESTIVALEN, STOCKHOLM  
13/7 FOLKETS PARK, VRIGSTAD  
15/7 FOLKETS PARK, SÄTER  
16/7 FOLKETS PARK, HÄLLEFORS  
20/7 LISEBERGSHALLEN, GÖTEBORG  
21/7 FOLKETS PARK, HUNNEBOSTRAND  
22/7 FOLKETS PARK, ALLINGSÅS  
23/7 FOLKETS PARK, ELLÖS  
24/7 FOLKETS PARK, ROCKSLAGSFESTIVALEN  
KARLSHAMN  
5/8 KUNGSTRÄDGÅRDEN, STOCKHOLM  
- RADIOINSPELNING  
28/8 JÖNKÖPINGS ROCKFESTIVAL  
21/9 RELEASE RASERA  
23/9 FITTJAGÅRDEN, NORSBORG  
24/9 MUSIKFORUM, UPPSALA  
26/9 SPÅNGA  
30/9 KÅREN, GÖTEBORG - RADIOINSPELNING

- 2/10 STRÖMSTAD  
10/4 RASERA IN PÅ TOPPLISTAN I 4 V.  
HÖGST # 11  
5/10 JÄRNG. 16 SÖDERTÄLJE  
6/10 GROTTAN, LINKÖPING  
7/10 FOLKETS PARK, LINKÖPING  
8/10 FOLKETS PARK, FAGERSTA  
9/10 FOLKETS HUS, GÄVLE  
12/10 MAGASINET, SUNDSVALL  
13/10 FOLKETS HUS, ÖSTERSUND  
14/10 BOLLSTABRUK  
15/10 LYCKSELE  
18/10 88:AN VÄSTERÅS  
19/10 KOLINGSBORG, STOCKHOLM  
20/10 KOLINGSBORG, STOCKHOLM  
22/10 FINLAND  
23/10 FINLAND  
3/11 ULRICEHAMN  
4/11 KULTURBOLAGET, MALMÖ  
5/11 SMÅLANDS NATION, LUND  
6/11 ÄNGELHOLM  
9/11 SKY HIGH, MALMÖ  
10/11 SOMMARLUST, KRISTIANSTAD  
11/11 ULRICEHAMN  
12/11 MUDD CLUB, GÖTEBORG  
30/11 ROCKMAGASINET, ÖREBRO  
1/12 ESKILSTUNA  
2/12 RITZ, STOCKHOLM  
3/12 RITZ, STOCKHOLM  
9/12 FOLKETS HUS, ROTTNEROS  
10/12 PARKHALLEN, FILIPSTAD

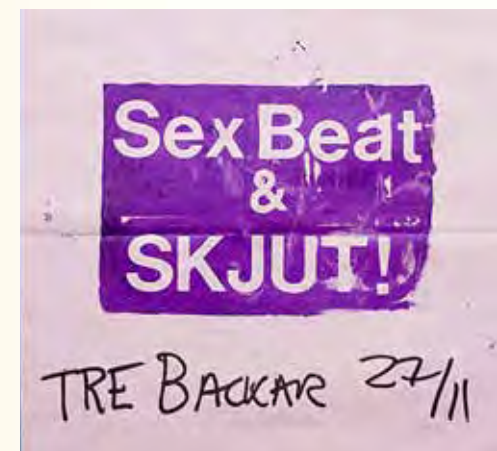
## 1984

### THÅSTRÖM, GURRA, FALK, HÄGGLUND

- 7/3 RACKIS, UPPSALA  
8/3 BLUE HEAVEN, STOCKHOLM  
9/3 BLUE HEAVEN, STOCKHOLM  
10/3 RIP OFF, STOCKHOLM  
23/3 TIBRO  
24/3 VÄXJÖ  
28/3 ORIONTEATERN, STOCKHOLM  
29/3 VÄSTERÅS  
30/3 FOLKETS PARK, LINKÖPING  
31/3 MUDD CLUB, GÖTEBORG  
1/4 RELEASE MINI-LP  
3/4 MINI-LP IN PÅ TOPPLISTAN I 8 V.  
HÖGST # 20  
6/4 FOLKETS PARK, MJÖLBY  
7/4 VÄSTERÅS  
13/4 VANSBRO  
19/4 NYA STAR HOTEL, AVESTA  
20/4 GAMLA TEATERN, ÖSTERSUND  
21/4 FORUM, ÄLVSBYN  
22/4 FOLKETS HUS, BODEN  
24/4 MAGASINET, SUNDSVALL  
25/4 NORRHAMMAR, SKELLEFTEÅ  
27/4 FOLKETS HUS, PITEÅ  
28/4 UNIVERSUM, UMEÅ  
30/4 ALBY



- 17/5 LORD NELSON, ÖREBRO  
18/5 STOCKHOLM  
19/5 FOLKETS PARK, HOFORS  
22/5 ROCKKÅLLÅREN, VÄXJÖ  
23/5 AF, LUND  
24/5 ALEXANDRA, KÖPENHAMN, DANMARK  
25/5 KULTURBOLAGET, MALMÖ  
26/5 KARLSKOGA  
27/5 HIMLABACKEN, GÖTEBORG  
28/5 CLUB 7, OSLO, NORGE  
30/5 NORBERG  
31/5 RITZO, NORRKÖPING  
RELEASE DU SKA VA PRESIDENT  
1/6 RITZ, STOCKHOLM  
2/6 RITZ, STOCKHOLM  
3/6 NORROCKFESTIVALEN, REYKJAVIK, ISLAND  
26/6 DU SKA VA PRESIDENT  
IN PÅ TOPPLISTAN 3 V. HÖGST # 15  
29/6 RIO, LANDSKRONA  
30/6 ROSKILDEFESTIVALEN, DANMARK  
6/7 FOLKETS PARK, GÄVLE  
7/7 NORBERG  
13/7 FOLKETS PARK, MJÖLBY  
14/7 KARLSKOGA  
20/7 BORLÅNGE  
21/7 GRÅNGESBERG  
25/7 MODERNA MUSEET, STOCKHOLM  
28/7 GAMLEBY  
5/8 ÅBOFESTIVALEN, ÅBO, FINLAND  
12/8 FOLKETS PARK, HULTSFRED  
- FRED I HULTSFRED  
13/8 MODERNA MUSEÉT, STOCKHOLM  
27/11 TRE BACKAR, STOCKHOLM  
- HEMLIG SPELNING SOM SEX BEAT  
RELEASE FRED



## 1985

### THÅSTRÖM, FALK, HÄGGLUND, ASP

- 11/1 FRED IN PÅ TOPPLISTAN 2 V. HÖGST # 17  
15/2 TV-INSPELNING - "ZTING",  
ROCKEFELLER, OSLO, NORGE 2 LÅTAR  
TRONDHEIM, NORGE  
1/3 VIKATEATRET, OSLO, NORGE  
2/3 TÖNSBERG, NORGE  
4/3 KRISTIANSAND, NORGE  
7/3 STAVANGER, NORGE  
8/3 BERGEN, NORGE  
9/3 BERGEN, NORGE  
13/3 RELEASE BLÅ HIMLEN BLUES  
18/3 ORIONTEATERN, STOCKHOLM, TV INSPELNING  
19/3 ORIONTEATERN, STOCKHOLM, TV INSPELNING  
VIDEOINSPELNING BE THE PRESIDENT  
22/3 FRESCATI, STOCKHOLM BLÅ HIMLEN BLUES  
IN PÅ TOPPLISTAN I 9 V. HÖGST # 5  
23/3 ESKILSTUNA  
24/3 FORUM, LINKÖPING  
27/3 UNGDOMSHUSET, KÖPENHAMN, DANMARK  
28/3 STADT HAMBURG, MALMÖ  
29/3 ROCKPIREN, HELSINGBORG  
30/3 KÅREN, GÖTEBORG  
31/3 FOLKETS HUS, VÄSTERÅS - INSTÄLLD  
2/4 FOLKETS HUS, ÖSTERSUND  
3/4 MUSIKHUSET, ÖRNSKÖLDSEVIK  
5/4 OSCARS, SUNDSVALL  
6/4 SPORHALLEN, ÄLVSBYN  
7/4 KÅREN, LULEÅ  
8/4 KROGEN, UMEÅ  
10/4 TRASH CLUB, BOLLNÄS  
11/4 STARLIGHT, KATRINEHOLM  
12/4 RITZ, STOCKHOLM  
13/4 RITZ, STOCKHOLM  
15/4 ROCKMAGASINET, ÖREBRO  
16/4 RACKIS, UPPSALA  
18/4 KLUBBEN, HULTSFRED  
19/4 FOLKETS HUS, KÖPING  
20/4 MIRAGE, BORÅS  
21/4 TEATERN, VÄNERSBORG  
22/4 FOLKETS HUS, KALMAR  
24/4 RIO, LANDSKRONA  
25/4 SMÅLANDS NATION, LUND  
26/4 KULTURBOLAGET, MALMÖ  
27/4 MUDD CLUB, GÖTEBORG





SAMMUSIK PRODUKTION AB PRESENTERAR

★ IMPERIET ★

NY LP "BLÅ HIMLEN BLUES"

11/7 Falkenberg	Klitterbadet	24/7 Stockholm	Moderna Museet
12/7 Hällefors	Krokbofsparken	25/7 Stockholm	Moderna Museet
13/7 Motala	Folkets Park	26/7 Köping	Folkets Park
14/7 Båstad	Norrvikens Trädgård	27/7 Säter	Folkets Park
15/7 Karlshamn	Belle Vue Parken	28/7 Sundsvall	Viskonspark
16/7 Göteborg	Himmlabacken	29/7 Östersund	Jamtli
18/7 Rättvik	Folkets Park	1/8 Södertälje	Folkets Park
19/7 Mjölby	Folkets Park	2/8 Västerås	Folkets Park
20/7 Oskarshamn	Folkets Park	3/8 Östervåla	Skogsvallen
21/7 Skövde	Bologneskogen	4/8 Emmaboda	Emmaboda Festival
22/7 Kalmar	Larmtorget	9/8 Hagfors	Folkets Park
		10/8 Allingsås	Folkets Park

- 28/4 MUSIKFIKET, VARBERG
- 29/4 OLYMPIA, NORRKÖPING
- 30/4 FURUVIKS FOLKPARK, GÄVLE
- 1/5 KOLINGSBORG, STOCKHOLM
- MAJ OSLO
- 29/5 CBGB'S NEW YORK, USA
- 30/5 MAXWELLS, NEW YORK, USA
- 1/6 PEPPERMINT LOUNGE, NEW YORK, USA
- JUNI LOS ANGELES, USA
- 6/6 THE LOUNGERIE CLUB, LOS ANGELES, USA
- 21/6 RITZ, NEW YORK, USA
- 11/7 KLITTERBADET, FALKENBERG
- 12/7 KROKBOMSPARKEN, HÄLLEFORS
- 13/7 FOLKETS PARK, MOTALA
- 14/7 NORRVIKENS TRÄDGÅRDAR, BÅSTAD
- 15/7 BELLEVUEPARKEN, KARLSHAMN
- INSTÄLLD, SCENEN BLÄSTE NER
- 16/7 HIMLABACKEN, GÖTEBORG
- 18/7 FOLKETS PARK, RÄTTVIK
- 19/7 FOLKETS PARK, MJÖLBY
- 20/7 FOLKETS PARK, OSKARSHAMN
- 21/7 BOLOGNESKOGEN, SKÖVDE
- 22/7 LARMTORGET, KALMAR
- 24/7 MODERNA MUSEET, STOCKHOLM
- 25/7 MODERNA MUSEET, STOCKHOLM
- 26/7 FOLKETS PARK, KÖPING
- 27/7 FOLKETS PARK, SÄTER
- 28/7 FOLKETS PARK, SUNDSVALL
- 29/7 JAMTLI, ÖSTERSUND
- 1/8 FOLKETS PARK, SÖDERTÄLJE
- 2/8 FOLKETS PARK, VÄSTERÅS
- 3/8 SKOGSVALLEN, ÖSTERVÅLA
- 4/8 EMMABODAFESTIVALEN, EMMABODA
- 5/8 BELLEVUEPARKEN, KARLSHAMN
- 9/8 HAGFORS
- 10/8 ALINGSÅS
- 13/8 MODERNA MUSEET, STOCKHOLM
- 2/10 RELEASE 2:A AUGUSTI 1985
- 19/10 TROMSÖ, NORGE-TV-INSPELNING
- 10/11 RELEASE BALLADEN OM BRIGGEN BLUE
- BIRD AV HULL/MÅRK HUR VÅR SKUGGA
- 15/11 BALLADEN OM BRIGGEN... IN PÅ
- TOPPLISTAN I 8 V. HÖGST # 2

**IMPERIET/LITTLE STEVEN**  
 16/11 KULTURHUSET, STOCKHOLM - DAGENS  
 NYHETERS FREDSPRIS, SOS RACISM

**IMPERIET**  
 18/10 2:A AUGUSTI 1985 IN PÅ TOPPLISTAN  
 I 11 V. HÖGST # 6

- 29/11 SCANDINAVIUM, GÖTEBORG
- ANC-GALAN - TV INSPELNING
- 30/11 SCANDINAVIUM, GÖTEBORG
- ANC-GALAN - RADIOINSPELNING
- 7/12 FLYGHANGAR, LE BOURGET,  
 PARIS, FRANKRIKE - SOS RASCISME
- 8/12 OLYMPEN, LUND
- 9/12 IDROTTENS HUS, HELSINGBORG
- 11/12 UPPSALA
- 12/12 HUDDIKSVALL
- 13/12 IDROTTHUSET, ÖREBRO
- 14/12 FOLKBORGEN, NORRKÖPING
- 16/12 HELSINGFORS, FINLAND
- 17/12 ÅBO, FINLAND
- 18/12 HELSINGFORS, FINLAND
- 19/12 GÖTA LEJON, STOCKHOLM
- 20/12 GÖTA LEJON, STOCKHOLM
- 21/12 OSLO, NORGE
- 22/12 OSLO, NORGE
- 23/12 BERGEN, NORGE

## 1986

- 3/1 KÖPENHAMN, DANMARK
- 4/1 BLOMSTERMÅLA
- 6/1 FALUN
- 7/1 GÖTA LEJON, STOCKHOLM
- 8/1 GÖTA LEJON, STOCKHOLM
- 9/1 UDDEVALLA
- 10/1 PARKHALLEN, ARVIKA
- 11/1 LISEBERGSHALLEN, GÖTEBORG
- 12/1 LISEBERGSHALLEN, GÖTEBORG
- 17/1 SOLNAHALLEN, STOCKHOLM
- 18/1 SOLNAHALLEN, STOCKHOLM
- 14/2 "EN VIVO", MEXICO CITY
- TV-INSPELNING 2 LÅTAR
- 20/2 SKOLAULA, XALAPA, MEXICO KL. 17
- 20/2 SKOLAULA, XALAPA, MEXICO KL.20
- 21/2 CENTRE CULTURAL Y DE CONVENCIONES,  
 SAN JUAN DEL RIO, MEXICO
- 22/2 AUDITORIO JOSEFA, ORTIZ DE DOMINGUEZ,  
 QUERÉTARO, MEXICO
- 23/2 ALLAMEDAN, GRÖNOMRÅDE I CENTRALA  
 MEXICO CITY - INSTÄLLD
- 25/2 TETRO CARL MARX, HAVANNA, KUBA
- 26/2 TETRO CARL MARX, HAVANNA, KUBA
- RELEASE PEACE/WILD WORLD
- 3/3 CIRKUSTÄLT, REVOLUTIONSPLOTSEN,  
 MANAGUA, NICARAGUA

Rock Sueco en Querétaro y San Juan del Río

Viernes 21 de Febrero  
 Centro Cultural y de Convenciones de San Juan 19:00 Hrs.  
 Sábado 22 de Febrero  
 Auditorio Josefa O de Dominguez 19:00 Hrs

IMPERIET

Rock Sueco en Querétaro y San Juan del Río

Viernes 21 de Febrero  
 Centro Cultural y de Convenciones de San Juan 19:00 Hrs.  
 Sábado 22 de Febrero  
 Auditorio Josefa O. de Dominguez

NYC'S ONLY PEPPER'S ROCK 'N' ROLL NIGHTCLUB

3 FLOORS! VIDEO! 2 D.J.'s!

FRIDAY MAY 31  
 POP GIRL POP WITH A CITY BEAT...  
**MOOD ELEVATORS**  
 and the SYNTH DANSE CHAMPS

WASHINGTON D.C.'s SYNTH DANSE CHAMPS  
 PRESERVE THE REALITY CHAMPS

SWEDEN'S #1 LIVE BAND  
**IMPERIET**  
 CHILDREN OF THE REVOLUTION

COLLEGE RADIO FAVORITE  
 HURAT RECORDING ARTISTS  
**SUZY SAXON**  
 AND THE ANGLOS

COMING: not at all / Frank Stallone / Steve Nouri / Fantasy / Live Show

Doors open at 10pm - \$7 before 11pm - Shows will start on time!





5/3	REVOLUTIONSPLETSEN, MANAGUA, NICARAGUA	7/5	RELEASE VAR É VARGEN
8/3	REVOLUTIONSPLETSEN, MANAGUA, NICARAGUA	14/5	VAR É VARGEN IN PÅ TOPPLISTAN I 5 V. HÖGST # 6
12/3	INSPELNING AV RUNNING IN THE RAIN, LOS ANGELES, USA	<b>THÅSTRÖM/WIEHE/AFZELIUS</b>	
13/3	CLUB LINGERIE, LOS ANGELES, USA	1/7	SKEPPSHOLMEN, STOCKHOLM - 1 LÅT MED CORNELIS
14/3	MADAME WONGS WEST, LOS ANGELES, USA	<b>IMPERIET</b>	
15/3	MUSIC MACHINE, LOS ANGELES, USA	1/7	RITZ, STOCKHOLM - HEMLIG SPELNING SOM LOVE & DESPERATION
20/3	RITZ, NEW YORK, USA	3/7	KALVØJA, OSLO, NORGE
21/3	IRVING PLAZA, NEW YORK, USA	5/7	ROSKILDEFESTIVALEN, DANMARK
22/3	THE WORLD, NEW YORK, USA	7/7	SKEPPSHOLMEN, STOCKHOLM
2/4	PEACE IN PÅ TOPPLISTAN I 2 V. HÖGST # 11	15/11	RELEASE SYND

3/12	SPORHALLEN, HALMSTAD SYND IN PÅ TOPPLISTAN I 6 V. HÖGST # 4. PREMIÄR FÖR SYND-TURNÉN MED FLÄSKKVARTETTEN
4/12	OLYMPEN, LUND
5/12	ARLSHAMN
6/12	IDROTTENS HUS, HELSINGBORG
9/12	ÖSTERSUND
11/12	UMEÅ
12/12	KALIX
13/12	LYCKSELE
14/12	LULEÅ INSTÄLLT
16/12	SUNDSVALL
17/12	SOLNAHALLEN, STOCKHOLM
18/12	SOLNAHALLEN, STOCKHOLM
19/12	FALUN
20/12	GÄVLE

## 1987

2/1	IDROTTSHUSET, ÖREBRO
3/1	HAGADAL, HULTSFRED
5/1	VÄXJÖ
6/1	SKÖVDE
7/1	UPPSALA
9/1	KARLSTAD INSTÄLLT
10/1	MALUNG
12/1	CHATEAU NEUF, OSLO, NORGE
13/1	CHATEAU NEUF, OSLO, NORGE
14/1	JÖNKÖPING
15/1	BLOMSTERMÅLA
16/1	HIMMELSTALUNDSHALLEN, NORRKÖPING
17/1	TV-INSPELNING-"GIG", GÖTEBORG 4 LÅTAR
17/1	SCANDINAVIUM, GÖTEBORG
2/3	DAILY CAFÉ, STOCKHOLM - TV INSPELNING 1 LÅT (MED JOHAN SÖDERBERG: SLAGVERK)
1/7	RELEASE 19HUNDRA80S.JU
11/7	MIDNATTSOLROCK, LAKSELV, NORGE
22/7	FOLKETS PARK, LJUSDAL
23/7	VISKAN
24/7	ÖSTERSUND
25/7	SKELLEFTEÅ
29/7	RITZ, STOCKHOLM
30/7	RITZ, STOCKHOLM
31/7	RITZ, STOCKHOLM
1/8	GÅRDSKÅR
5/8	KARLSKRONA
6/8	PUB SPARTA, LUND
7/8	FALKÖPING
8/8	HAGFORS

10/8	SARDINES, OSLO, NORGE
11/8	SARDINES, OSLO, NORGE
12/8	SARDINES, OSLO, NORGE
13/8	MJÖLBY
14/8	HUNNEBOSTRAND
15/8	ALINGSÅS
20/8	FOLKETS PARK, SÖDERTÄLJE
21/8	GAMLEBY
22/8	FOLKETS PARK, ÅHUS
25/8	LISEBERG, GÖTEBORG
26/8	GRÄNGESBERG
27/8	FOLKETS PARK, KÖPING
28/8	ÖSTERVÅLA, FOLKETS PARK
29/8	ESKILSTUNA PARKEN ZOO
31/8	V-DALA NATION, UPPSALA
1/9	MELODY, STOCKHOLM

## THÅSTRÖM, FALK, ASP

(MED PETER PUDERS, STEFAN BLOMQVIST)

4/12	ISSTADION, STOCKHOLM - "NICARAGUA GALA"- TV INSPELNING
5/12	DEN GRÅ HALL, CHRISTIANIA, KÖPENHAMN
18/12	RITZ, STOCKHOLM
20/12	FRYSHUSET, STOCKHOLM

## 1988

25/3	RELEASE IMPERIET
19/4	ROSKILDE, KLUBBSPELNING
20/4	HAMBURG
21/4	KÖLN
22/4	NÜRNBERG - AVBRUTEN
24/4	FRANKFURT - INSTÄLLT
26/4	ZURICH, SCHWEIZ - INSTÄLLT
28/4	LA LOCOMOTIVE, PARIS
29/4	LA LOCOMOTIVE, PARIS
30/4	LA LOCOMOTIVE, PARIS
2/5	VRIJE VLOER, UTRECHT, HOLLAND
3/5	BRYSSEL, BELGIEN - INSTÄLLT
25/5	RELEASE TIGGARENS TAL
4/6	ROCK AM RING, NÜRNBERGRING, NÜRNBERG, VÄST-TYSKLAND
8/6	TIGGARENS TAL IN PÅ TOPPLISTAN I 5 V. HÖGST # 4

## THÅSTRÖM/ELDKVARN

11/7	HEDEN, GÖTEBORG - CIRKUS BROADWAY
12/7	HEDEN, GÖTEBORG - CIRKUS BROADWAY
13/7	HEDEN, GÖTEBORG - CIRKUS BROADWAY



14/7	HEDEN, GÖTEBORG - CIRKUS BROADWAY
18/7	GÄRDET, STOCKHOLM - CIRKUS BROADWAY
19/7	GÄRDET, STOCKHOLM - CIRKUS BROADWAY
19/7	PRESSMEDDELANDE OM AVSKEDSTURNÉN
20/7	GÄRDET, STOCKHOLM - CIRKUS BROADWAY
21/7	GÄRDET, STOCKHOLM - CIRKUS BROADWAY

## IMPERIET

22/7	FOLKETS PARK, HAGFORS - AVSKEDSTURNÉ
23/7	BORLÄNGE
27/7	LJUSDAL
29/7	FALKÖPING
30/7	PARKEN, HULTSFRED
31/7	HUSKVARNA
3/8	KARLSKRONA
5/8	HUNNEBOSTRAND
6/8	FOLKETS PARK, ÅHUS
7/8	ÅBO, FINLAND - TURKU MUSICFESTIVAL
8/8	SKARA
11/8	PILDAMMSTEATERN, MALMÖ
11/8	KUNGSPARKEN, MALMÖ - HEMLIG SPELNING 4 LÅTAR
12/8	SKANDERBORG, DANMARK - TV-INSPELNING
13/8	SAGA, KÖPENHAMN, DANMARK
17/8	BJÖRNEBORG, FINLAND
19/8	MARIESTAD
20/8	ÖSTERVÅLA



14/7	HEDEN, GÖTEBORG - CIRKUS BROADWAY	23/8	LISEBERG, GÖTEBORG
18/7	GÄRDET, STOCKHOLM - CIRKUS BROADWAY	24/8	GRÖNA LUND, STOCKHOLM
19/7	GÄRDET, STOCKHOLM - CIRKUS BROADWAY	25/8	NORRKÖPING
19/7	PRESSMEDDELANDE OM AVSKEDSTURNÉN	26/8	ESKILSTUNA
20/7	GÄRDET, STOCKHOLM - CIRKUS BROADWAY	27/8	ALINGSÅS
21/7	GÄRDET, STOCKHOLM - CIRKUS BROADWAY	29/8	SARDINES, OSLO, NORGE INSPELNING STUDIO/LIVE
		30/8	SARDINES, OSLO, NORGE INSPELNING STUDIO/LIVE
		31/8	SARDINES, OSLO, NORGE INSPELNING STUDIO/LIVE
		2/9	MJÖLBY
		3/9	KONSERTSALEN, VÄSTERÅS
		6/9	SARDINES, OSLO, NORGE
		8/9	STUDENTSAMFUNDET, TRONDHEIM, NORGE
		9/9	OVIKEN
		10/9	LYCKSELE
		11/9	RITZ, STOCKHOLM
		DEC	TEATRO POPULAR RUBEN DARIO, MANAGUA, NICARAGUA
		DEC	LA PINATA, MANAGUA, NICARAGUA
		6/12	SAN JOSÉ, COSTA RICA, MATS PERSON TRUMMOR ISTÄLLET FÖR MAGSJUK FRED ASP.







Till minne av Christian Falk

Urval och sammanställning av Niklas Pankan Bergson.  
Mastring av Henke Jonsson på Masters of Audio.

Formgivning Pär Wickholm/Wickholm Formavd..

Pankan tackar:

Pimme, Hägglund, Falk, Gurra, Stry & Fred, Wickholm, Tomas Andersson Wij, BKÖ, Henke, Ann-Marie, M. Sandell  
samt alla andra som hjälpt till med bilder och annan information.

Pär tackar alla nedanstående fotografer och bildbyråer, med ett extra tack till:

Mikael Almse, Ulf Berglund, Stig Stasig, Gabriella Bruske/Aftonbladet, Charlie Drevstam,  
Christian Edgren, Pelle Kronstedt, Lars Sundestrand och Lars Torndahl.

Foto:

Sid 01 Charlie Drevstam, Kolingsborg Stockholm 7/4 1983. Sid 02-03 Morten Andersen, Oslo 1983. Sid 05 Morten Andersen, Oslo 1983.  
Sid 06 Okänd/Privat, 1983. Sid 07 Stig Stasig, Roskilde 5/7 1986. Sid 09 Per Hägglund, 1984. Sid 10 Torndahl 1983, fotografering för tidningen Schlager.  
Sid 13 Lars Sundestrand, Mudd Club Göteborg 23/4 1983. Sid 14 Per Hägglund, 1984. Sid 15 Christian Edgren, Kungsträdgården Stockholm 5/8 1983  
Sid 16 Stig Stasig, Roskilde 5/7 1986. Sid 17 Torbjörn Ekebacke/Aftonbladet bild 1983. Sid 21 Lennart Jonasson/Aftonbladet bild 1984.  
Sid 22 Christian Edgren, Alby Stockholm 30/4 1984. Sid 24-25 Lars Sundestrand, Karlshamn 5/8 1985. Sid 26 Mikael Almse, Mudd Club Göteborg 27/4 1985.  
Sid 27 Mikael Almse, Himlabacken Göteborg 30/3 1985. Sid 30-31 Lasse Hejll. Sid 32 Mikael Johansson, Kulturhuset Stockholm 16/11 1985.  
Sid 36-39 Hatte Stiwenius, april 1985. Sid 35 Mikael Almse, Mudd Club Göteborg 27/4 1985. Sid 42-45 Hatte Stiwenius, april 1985.  
Sid 46-47 Linus Jörpeland, Emmaboda 4/8 1985. Sid 50 Hatte Stiwenius, april 1985. Sid 51 Leif Gustafsson/Kamerareportage Göteborg 1987.  
Sid 52-53 Torndahl Nicaragua 1986. Sid 54 Håkan Davidsson/Kamerareportage Göteborg 1987. Sid 57 Stig Stasig, Ungdomshuset Köpenhamn 3/1 1986.  
Sid 59 Okänd/Privat, 1986. Sid 60 Stig Stasig, Ungdomshuset Köpenhamn 3/1 1986. Sid 62-63 Hatte Stiwenius, april 1985. Sid 66 Stig Stasig, Ungdomshuset Köpenhamn 3/1 1986.  
Sid 71 Pelle Kronstedt 1983. Sid 78-79 Christer Juhrén, Ritz 11/9 1988. Sid 80 Christian Edgren, Alby Stockholm 30/4 1984.

De fotografer vi sökt, men ej lyckats komma i kontakt med, var god kontakta MNW Music AB.

